

KURJER LITIEWSKI

w WILNIE dnia 16. Września V. S. ROKU 1808.

S. PETERSBURG V. S. 4. Września. Szef 26 pólku strzelców Półkownik Erikson w nadgrode zasługi otrzymał rangę GM. GM. Pahlen został Szefem Derptskiego pólku strzelców; Półkownik Awdulin Mingrelskiego muszkietyerów; Półkownik Tarasow Wołochodzkiego, Półkownik Popow Saratowskiego, Pładcow 21 strzelców, GM. Łaptiew umieszczony w armii. Podpółkownik Kapustin będzie kommandantem Tauryjskiego grenadyerów. Artylleryjskiej leibgardyi Kapitan Półkownikami Kozen, Hołubców, Arakcziew. Wymazują się z rang listy umarli Szef Derptskiego pólku dragonii GM. Loweyka. Szef Wołochodzkiego muszkietyerów GM. Uszakow. Artylleryi GL. Helwich uwalnia się od służby z mundurem i pensją całej gazy. Aktualny tajny konsyliarz Senator Kuszelew ozdobiony orderem S. Alexandra Newskiego.

WIEN d. 7 września. Wkrótce po Arcy XX. Palatinie i Prymasie na rozpoczęcie obrad Seymu Węgierskiego przyjechali do Presburga Arcy XX. Karol, Antoni, Jan, Rainery, Ludwik Rudolf bracia Cesarscy, iakoteż matka Cesarzowej Beatrix z synami Franciszkiem, Ferdynandem, Maxymilianem, naostatek Albert X. Sasko Cieszyński. D. 1 przybyli Magnaci i deputowani od stanów do Monarchy na Seym zapraszając. D. 2 Franciszek i odprawił wiazd uroczysty do Presburga przy parady wojskowej. D. 3 było nabożeństwo po którym Cesarz wszedłszy do sali, gdzie czekały stany, zasiadł na tronie; Kanclerz Erdoedy miał mowę winszując narodowi, że wkrótce Królowę swoją miec będzie koronowaną. Po Kanclerzu mówił Franciszek i w czułych i poruszających wyrazach; gdy rzecz dokończył, obecni potrzykroc Vivat zawołali. Dopiero Monarcha podał propozycje swoje do Seymu zapieczętowane, Prymas podziękowanie złożył tronowi, z którego skoro oddalił się Cesarz, Palatinus odprowadził Seymiących na miejsce obradom przeznaczone, gdzie czytano natychmiast propozycje Królewskie, w których jest wyrażono, że Monarcha stosując się do chęci oświadczoney przez obywatelów Węgierskich, przybywa na koronacyą małzonki swojej, i zapewnia ich o łasce najwyższej, będąc sam przekonany o nieporuszoney wierności poddaństwa. W tem piśmie żadney wzmianki niema o propozycjach na seymie przeszłym podanych i nie ułatwionych, nie o pospolitem ruszeniu, wojska regularnego dopełnieniu, aniteż o handlowych interessach; ztąd wniesć łatwo, iak rzetelne było doniesienie, iż seym potrwa nie długo.

O złożonym z tronu Mustafie 4 i dziś panującym Mahometcie 6 powiadaia, że gdy ieszcze pod rządem Selima 3 obydwu zamknięci byli, pier-

wszy z nich wielce był oszczędnym, i z pieniędzy na codzienny wydatek pozwolonych znaczne kapitały zebrał; drugi przeciwnie nie tylko wydać co mu dawano ze skarbu, ależ porafit zaciągnąć długiem więcej 400 t. piastrow, chociaż to zamkniętemu z trudnością przyszło; nie znalazł się z otaczających młodzieńca sług żaden, któregooby hoinością i dobrodzieystwy swoimi nie dosiagnął. Mahomet 6 jest bardzo nadobny i urodziwy; pokaże wkrótce iak wiele korzystał z nauk i przykładów Selima; łagodność jego i łaskawość tak jest rzadka, że brat Mustafa może wżyciu zostać, iezeli dni jego w samych początkach przez Bairaktara nie były przecięte. Według wszelkiego podobienstwa, odmiany niedawno zasła w Constantinopolu pociągną za sobą zbawienne skutki. Sprawca ich Bairaktar dystyngwował się między Turkami odwagą, mężstwem, przezornością, umysłu stałością, którey żaden przypadek nie wzruszył; znaiome są rodakom rycerskie dzieła jego, i odniesione zwycięstwa nad rozboynikami, którzy w liczbie wielkiej bunt podniosłszy przeciw Porcie, przez czas długi Romelią całą bardziey niszczyli niż sprawowali i rządili; ta prowincya od nieiakiego czasu podlega zupełnie rozkazom Baszy Ruzuku, którego poprzednikiem był waleczny Terskin Oglu. Dokonawszy rewolucyą Bairaktar nie chciał z początku być Wazyrem; poźniey dał się namówić do przyjęcia Hetmańskiej i Kanclerskiej dostoiności; spodziewać się trzeba, że chcąc Państwu Ottomańskiemu przywrócić domową spokojność, daley wprowadzić do niego rząd i porządek, Bairaktar zechce użyć do pomocy takich ludzi, których zna i szacuje.

Drugie bataliony rezerwy po wszystkich prowincjach rozeszły się do domu; słyhać że dwór nasz Francuzkiemu podał oświadczenie, które wszelką troskliwość względem onych uzbroienia zaspoikoito.

O terażniejszym stanie Hiszpańskich interesów jest wiadomość następująca. Pisma Paryskie wyznały, że w tym kraju rzeczy nie idą naylepiey, gdyż niektóre z oddzielnych korpusów Francuzkich klęskę poniosły, chociaż nie wyrażono gdzie i iak wielką, przypisano zaś niepowodzenie nierozsądkowi i niedostatkowi rozumney odwagi dowodzców, przez co godzi się rozumieć, że otoczeni tłumem buntowniczym nie pomyslili, iż sami stojąc na czelę garstki szczupłej żołnierzy ćwiczonych, śmieley czynić powinni i walczyć z ludem nie znaiącym rzemiosła wojennego. Prywatne doniesienia obiasniaią cokolwiek uwagę urzędową. Naprzód w okolicach miasta Burgos, Hiszpani odciąć od większych dywizyi i oskoczyć mieli 4 t. Francuzów, z którymi co się poźniey stało niema pewności. Powtóre miasta Sarragossy oblężenie przez G. Le-

fevre zaczęte dotąd nie iest zakończone dla zwycięzkiego uporu wodza rokoszanów Palafox, czyli też Palafox, który brojąc się w murach do upadłej postanowił, częstokroć walcząc w polu otwartem. Marszałek Moncey z Catalonii przeszedł do Valencyi; na drodze zpytyka tłumy Hiszpanów daleko liczniejsze, które z układu tajemnego czyli z potrzeby regularnemu żołnierzowi i biegłym obrótom wodza Francuzkiego ustępując, cofnęły się ku pomienionej stolicy. Szedł za nimi Moncey i przyciągnął do murów, tych jednak zburzyć i drogę sobie do miasta otworzyć nie mógł, gdyż innej artylleryi w obozie nie miał prócz połowych 4 i 8 funtowych armat. Tymczasem wzrastała coraz bardziej liczba rokoszanów, i do tego stopnia przyszła, że Marszałek nie widział sposobu trzymania się dłużej w tym kraju, gdzie żywności zapewne mało znajdował. Więc zaczyna odwrót, i chociaż scigali pilnie przez 36 godzin Hiszpani nacierając, nie dokazać wielkiego i złamać szyku regularnego nie umieli, a wojsko Francuzkie znalazło nakoniec bezpieczeństwo i spoczynek w S. Clemente.

W północnych prowincjach po wygranej bitwie pod Rioseco co dokazał Marszałek Bessieres tajemnica; to niewąpliwa że Hiszpanom tu hetmani 70 letni weteran G. Cuesta. W okolicach S. Jean pied-de-port i drugich blisko gór Pyreńskich otwarta iest wojna między sąsiadującymi Hiszpanii i Francyi wiesniakami. Józef Król w Madricie bawi; powiadaia że amnestya d. 23 lipca za rozkazem jego ogłoszona wielkie wrażenie sprawiała na niektórych mieszkańcach; zastanowił się nie ieden, iak okropne skutki wynikną z wojny domowej, która zwycięzcom i zwyciężonym nie korzysć lecz stratę przynosi, gdy kraj własny obie strony niszczyć zwykły z taką zawziętością, iakiey przykłady są rzadkie w innych wojnach. Monarcha nowy codziem widzi pomnazaiącą się w Madricie liczbę Panów, obywatelów znaczniejszych, i szlachty Hidalgos u Hiszpanów zwanej; przybywaią wszyscy chcąc wykonać przed tronem przysięgę, do której prowadzą ich Podkomorzowie Margrabia Africa i X. Sottomayor. O zbuntowaniu się miasta Cadix i zamordowaniu Gubernatora wątpliwosci niema; to nie mniej pewna, że Hiszpani związku żadnego nie robią z Anglikami, do murów nie przyieli; flott swoich i Francuzkich nie wydali, które stoia w porcie gotowe do bitwy i wyscicia na morze. Kraj Hiszpański nie był nawet w szczęśliwszych czasach uprawny i dobrze osiadły; dziś przy rabunkach i bezprawiu postać onego zmienia się codziennie. Buntownicy nie samą tylko politykę i zmianę Dynastyi, lecz daleko bardziej utrzymanie starodawnej religii biorą za pozor powstania. Co się działo w drugich narodach podczas domowych rozruchów, tego doświadczą Hiszpania; ludzie enotliwi, rozsądnieysi, spokojni są najnieszczęśliwsi; tych przesładuią naybardziej rokoszanie uniesieni podeyrzeniem, że ich sprawie nie sprzyiaia; wielu takich iuz zamordowano po różnych miejscach.

LONDYN d. 13 sierpnia. Admirał Cotton stoiący z flottą przed Lisbońskim portem doniosł

rządowi, że G. Junot na czele 18 t. Francuzów opuściwszy tę stolicę poszedł w strony niewiadome, straż batteryi nadbrzeżnych, portu, i uścia Tagu zostawiając zprzymierzencom. G. Wellesley z Irlandyi niedawno wysłany znajduje się przy Portugalskich brzegach, i chociaż do niego przyłączył się G. Spencer na czele kilku regimentów przybyły z Gibraltaru, obydwą iednak lądować nie śmieli, czekając znaczniejszych posiłków, co publiczność Angielska bierze za wróżbę nieszczęścia, gdyż na woynach przewłoka szkodzi, pospiech rozsądny wszystko wygrywa. Dywizya niedawno zwrócona z Gothemburga po krótkim spoczynku wyszła z Portsmouth pod żagle, do której przyłączył się z drugą G. Anstruther, iest domysł że ze wszystkimi razem Junot do czynienia mieć będzie. GG. Stewart, Coote, Mannigham, Półkownik Banbury z regimentem 3 wychodzą pod żagle do Hiszpanii zmierzaiąc.

Rząd nasz bardzo wielu officyerów utrzymuje na półowie żołdu; tym wszystkim stawać w portach, i do Hiszpanii albo Portugallii płynąć kazano, gdzie zapewne użytymi będą do ćwiczenia mieszkańców nie umiejących rzemiosła wojennego; i żołd zupełny od nich otrzymaią. Ogromne wydatki ponosi Brytannia W. na te wyprawy, których skutek przewidziany być nie moze; dotąd nie opanowalismy żadnego portu, nie uprowadziliśmy flott nieprzyacielskich, nie wypróbniliśmy Hiszpańskich zbroiowni, nie odnieslismy zwycięztwa żadnego, o czem chociaż pisma nasze rozprawiły wiele, rząd milczy; nawet o przyłączeniu się do Lorda Colingwood eskadry Carthageńskiej niema pewności, mniej ieszcze o Ferrolskiej. Lecz gdyby nasze wyprawy zakończyły się na samem tylko flott zaięciu i wypróbnieniu zbroiowni, mógłby kosztów łozonych nie żałować Angielski naród; takim sposobem utwierdzilibyśmy na czas dłuższy panowanie nasze po wszystkich morzach, odeymuiąc nieprzyaciółom sposobność uzbroienia flott nowych, i posiłkowania osad Amerykańskich, które własnym siłom zostawione, bez rady, rządu, i pomocy, bez żadnej komunikacyi z Hiszpanią, nie łatwo oprzeć się potrafią Portugalskim i Angielskim wodzom, gdy ci z granic Brezylji wystąpią.

PARYZ d. 30 sierpnia. Pisma u nas urzędowe wyimuiąc z Londyńskich niektóre wiadomości, czynią nad onemi następujące uwagi. Napoleon według Anglików, powróciwszy od granic Hiszpańskich zamysła udać się ku Renowi; liczne wojska Francuzkie zgromadziły się pod Strásburg i Moguncyą, armie rezerwowe formować kazano... Odpowiedź. 40 t. młodzieńców nowozaciężnych posłano do Niemiec na dopełnienie półków, ci zastępuiają starego żołnierza który iest ztamąd wezwany do Hiszpanii; więc armia Francuzka w Niemczech będzie teraz mniej liczną.

Jeżeli, mówią Anglicy, te przygotowania nie wskazuią bliżkiej wojny, dowodzą zapewne, iż Francya ma Austryą w podeyrzeniu, zkad prędzey czy później konieczna nieprzyiaźń. Kellerman zgromadza wojsko na prawym brzegu Renu, inne obozem stawa pod Udine, i będzie pomnożone półkami we Włoszech i Neapolu rozrzucenemi, iezeli

wewnętrzne rozruchy, obecność Anglików w Sycylii dozwolą ztamtąd wyniszczyć Francuzom; a jednak trzeba koniecznie Austrię atakować od sciany Włoskiej, która jest najsłabszą... Odpowiedź. Nigdy Neapol spokojniejszy nie był; od lat 100 mniej w nim nie popełniono mordów i rozbojów; wielu złoczyńców poymany przed sądem stawiono. Obecność wojsk Angielskich w Sycylii nie strasza Neapolowi, ponieważ oszańcowane stoją w Syrakuzie i Messynie; pokazać ma doświadczenie, jak potrafią bronić Sycylii. Uwaga nad słabością Austriaków od sciany Włoskiej nie jest przyzwolta.

Mamy doniesienie, iż poseł Austriacki z Holandyi chce wyjechać, z Paryża jest odwołany. G. Andreossy opuścił Wiedeń, a wojska Francuzkie zbierają się zewsząd na granice Austriackie i Czeskie... Odpowiedź. Pomienieni posłowie są na miejscu; wojska Francuzkie stoją na kantonach 100 mil odległych od Austrii właściwej.

Podobna dziś jest wojna; Austriacy wojsko swoje pomnążają; na co zapewne Francya poglądać nie zechce obojętnym okiem. Austriya broni nie podniesie, dopóki sił swoich nie przyprowadzi do najwyższego stopnia; Francya dawno zniszczyć postanowiła tę Monarchię, więc chciała wojnę jej zapowiedzieć, skoro interessa Hiszpańskie ułatwi, nie spodziewając się znaleźć takiego odporu; dziś nawet nie odstępnie zamiaru przekonana, że razem z Austrią i Hiszpanią woiować może... Odpowiedź. Nie potrzebne pytanie, czyli Francya z zprzymierzeńcami swymi może opierać się Austrii i Hiszpanii, która sama z potężniejszymi nieprzyjaciółkami tylekroć woiowała. Anglicy chcą nowej wojny na lądzie; bo chociażby upaść miało mocarstwo im zprzymierzone, zyskują jednak miesięcy kilka czasu wolnego dla siebie.

Obróty Francuzkie i zamiary nauczyć powinny Anglików, ażeby siłę swoją oszczędzali; muszą jednak nieprzyjaciółom tego narodu dostarczać pieniądze, broń, amunicyę, ile kto potrzebować może... Odpowiedź. Znają Anglicy w jakim związku jest Francya z Monarchiami Europy lądowej, które postanowiły Angielskich przyjaciół klasę w rządzie swoich nieprzyjaciół. Pokoy nie może być wzruszony w Niemczech; lecz Brytannia W. ma nadzieję dokazać wiele zapalając domową u Hiszpanów wojnę. Próżno w tym kraju krew się leje; tak podobało się Anglikom, chociaż wiedzą, że przed końcem roku nie będzie w Hiszpanii żadna wieś nawet nie uszkromiona, żaden Angielczyk na tej ziemi nie zostanie. Cóż ztąd? Angielskie wojska wylądują i na morze powrócą, czyniąc z rokoszanami iak z Szwecyą uczyniły; tej obiecywali żołnierz 30 t. obiecywać nie trudno; wiemy iak G. Moore z 5 t. przysłany z miesiące stał bezczynny patrząc na upadek zprzymierzenia, i odplynął. Tu Anglicy dowod nowy dali, czego spodziewać się mają szukający związku z niemi: rokoszanie Hiszpańscy postrzegą siebie opuszczonemi, skoro Francuzki żołnierz oyczyzną ich napełni. Nierozsadek, rozumney odwagi niedostatek przyniosły klęskę wojsku Francuzkiemu; która prędko będzie nadgródzona; wtenczas Anglicy powrócą na okręta, podobno strzelając iak w Quiberon do lu-

dzi nieszczęśliwych którzy na lądzie zostaną.

O Austrii mówiąc, pokoy na lądzie kwitnąć powinien, gdyż W. Brytannia tu mało znaczy; obraziła wszystkie mocarstwa; gdy poseł Stahremberg opuszczał Londyn, Adair z Wiednia wyjeżdżał. Okręta kupieckie przez Anglików pod flagą Amerykańską i strażą własnych fregat wysłane, nie przyięte od Austriaków; nowym edyktem Cesarz Franciszek wstęp im zagroził; zgoda i pokoy między Austrią i Francją kwitnie. Agenci Angielscy w Wiedniu głosili, że Francya wojnę zaczyna; w Paryżu iż Austriya przeciwko Francuzom silnie uzbroiona; ludzie chciwi nowosci na tych powiesciach zbudowali wojskowe obróty, układ przyszłych kampanii, lecz to wszystko szczerem jest marzeniem, dwory Wiedeński i Paryzki statecznie żyły w związku scistym. Przynrzekł w Morawii Franciszek i Napoleonowi nie woiować, słowa dotrzymał. Gdy więc dwór Wiedeński oświadcza się być przychylnym Paryzkiemu, ten przez wzajemność Austriakom, niech już ludzie niespokoini powiesciami płonnemi trwożą narody; zapalają wojny w świecie.

Los Hiszpańskiego narodu rozwiązany nieodzwonnie; zawiedli się Francuzi rozumiejąc, że ten lud przeysć może do porządku bez zamieszania i wojny; stało się inaczej, lecz to na złe Anglikom wywidzie; blizka jest chwila, że panowie Oceanu na stałym lądzie utrzymać się nie mogąc, zbawienia szukać będą, na flottach swoich, w odmęcie morskich nawałnic i przepaści. Swiat cały wzdycha do pokoju; złamanie przymierza w Amiens podpisanego zmieniło postać Europy; jeżeli Brytannii W. los gorszy dziś jest, niżeli był w r. 1806, śmierci niewczesney Foxa, zerwania zaczętych od niego negocyacji niech to przypisze. A jeżeli teraz jeszcze co się dzieje przeciwnego dobru Anglików, i to wyptywa z ich uporu i polityki nieważney, która bez względu na połączenie tylu Mocarstw, jeszcze marzy wojnę lądową, niepodobne niezgody, koalicye, gdy jest jedyną w Europie przeciw Anglikom. Pokoy w Amiens nienaruszony mógł zostawić Europę w stanie dawnym; pokoy według myśli Foxa podpisany mógł zapobiedz upadkowi Prussaków, zajęciu miast północnych; przyjęcie posrednictwa poważnego mogło odwrócić przypadki zdarzone na morzu Bałtyckiem i w kraju Hiszpańskim; ten pokoy jeżeli dziś nie zakwitnie, któż przewidzi, co jeszcze Anglikom przeciwnego za rok stać się może.

Z Amsterdamu jest wiadomość, mówią pisma Londyńskie, iż Angielski poseł, Adair podobno przybył do Wiednia i najmilej przyjęty został od kilku Ministrów... Odpowiedź. Zadnego posła Anglicy nie mają w Europie; nie mogą być dobrze przyjętymi u Ministrów nieprzyjacieli ich panów.

Rząd lądem odebrał wiadomość z Indyi wschodniej d. 15 marca; która zwiastuje iż nowa wojna z ludem Seiks wybuchnęła, przeto kompania liczne wojsko zgromadziła nad rzekę Attok; dywizyą iedną w pień wycieli przeciwnicy, gdy do Lahor wtargnąć chciała; cały kraj na zachodzie zbuntowany; z tego względu rozkazano od Candahar do Multanu przesać wielkie posiłki... Odpowiedź.

Wiemy z lądowych doniesień, że interesu Angielskie w Indyi wschodniej nie są w stanie najlepszym; gdyby tam pokazać się mogła najmniejsza dywizya wojsk Europejskich, pewne i powszechne kraiu powstanie.

Gwardyjskie regimenta w Paryżu stojące rozkaz odebrały niespodzianie do ruszenia w pole; gdzie pójdą niewiadomo, słychać iż niektóre już wyszły. Postowi Perskiemu dana być ma wkrótce audyencya z niepospolitą okazałością. Napoleon w tych *d. polował, znajdowali się z Monarchą na t y rozrywce Wilhelm X. Pruski, Graf Tolstoy, Marszałkowie Massena, Lafebvre, Lannes. Z ostatnim dzisiejszy Król Neapolitański miał nieprzyjaźń od czasu dawnego; powracając z Hiszpanii umyślnie zboczył z drogi odwiedzając Marszałka mieszkającego na wsi; tam nastąpiło pojednanie; słychać że Lannes będzie Namiestnikiem Królewskim, i do Neapolu wkrótce pojedzie, lecz niewiadomo czyli ztamtąd powróci Marszałek Senator Perignon, który z władzą Króla namiestniczą połączył w osobie swojej najwyższą komendę wojsk Francuzkich.

Wojskowe Prytaneum dotąd w S. Cyr utrzymywane przenosi się do La Fleche. Niedawno przybyły do Havre okręt Amerykański doniósł, że imieniem Kongressu podane są dworowi Londyńskiemu ostateczne żądania RPtey. od których przyjęcia lub odrzucenia wojna i pokoy zawisły; żądają zaś Amerykanie, aby W. Brytannia dla nich jako narodu obojętnego, żeglugę wolną zostawiła po wszystkich morzach bez najmniejszej przeszkody; później ma nadgrodzić szkody poczynione kupcom Amerykańskim, za zniewagę flagi RPtey uczynić zadość, nakoniec uwolnić poddanych RPtey gwałtem wziętych do służby Angielskiej; na co ma być wyznaczony czas 3 miesiące, który gdy upłynie bez odpowiedzi spodziewanej, Amerykanie mocą męza sprawiedliwości szukać zechcą; to oświadczenie miało być przesłane rządowi Francuzkiemu.

FRANKFORT d. 30 sierpnia. Dzisiaj ciągnęło przez miasto nasze 17 t. piechoty Francuzkiej, 1200 jazdy zmierzając ku Renowi z największym pospiechem; spodziewamy się wkrótce widzieć idące za nimi 5 regimentów pieszych. Marszałek Victor przeszedł już rzekę pomienioną w Moguncyi na czele korpusu swego; słychać że z nim pójdzie do Hiszpanii, iakoteż wyprowadzone ze Szląska korpusy Ney i Mortier, które ażeby rychley stanąć mogły na miejscu przeznaczonym, Saxonia i drugie kraje Niemieckie przez które przechodzą; wiele tysięcy wozów i koni pod piechotę dostarczać obowiązane. Oprócz wojsk Francuzkich idą jeszcze do Hiszpanii zprzymierzone w liczbie 8 t. regiment Badański z t; głów liczący Ren przeszedł w Strasburgu; powiadają że dywizye Bawarczyków i Wurtembergczyków będą wkrótce przeprowadzone na lewy brzeg Renu.

MUNCHEN d. 2 września. Już zgromadziły się wojska Bawarskie do 3 obozów pod Plattingen, Auszpurgem, i Norimbergą wytkniętych; lud i konie są wybrane; pospólstwo zbiega się tłumem dla widzenia popisów, które krótko trwać bę-

dą podobno, gdyż słychać że niektóre półki mają przejść do granic Francuzkich. Napoleon Imperator w Bordeaux potwierdził umowę handlową, dawniej zawartą między Królestwem Włoskiem i Bawarskiem, która obu tym narodom zysk pewny obiecuje. Degen zegarmistrz Wiedeński wynalazł machinę której dał imię Dedala nowego; za iey pomocą w Akademicznej sali i maneżu Cesarskim razy kilka wzniósł się do wysokości stop 54; gdy ją wydoskonali ma nadzieję wylecieć jeszcze wyżej; przystosowana do ballonu, zdaniem wynalazcy może posłużyć do wygodnego onym kierowania.

COPPENHAGA d. 31 sierpnia. Od czasu dawnego rząd nasz nie miał żadnych wiadomości z Norwegii; odebrał teraz pisane d. 4, w których znajdujemy, że wojska nasze komendy X. Duńskiego Krystyana postępując za Szwedami do ich kraiu wtargnęły, i kilka warownych stanowisk opanowawszy utrzymują one mężnie, chociaż nieprzyjaciel odzyskać razy kilka usiłował. Ztąd niejednokrotnie przychodziło między dwoma stronami przeciwnymi do zaciętych utarczek, w których Norwegianie korzyść statecznie odnieśli. Między obozem Szwedzkim i naszym ta różnica zachodzi; żołnierz nieprzyjacielski regularnie jest umundurowany, uzbrojony, lecz cierpi niedostatek żywności, która dziś w oyczyźnie iego bardzo jest droga; przeciwnym sposobem lud Norwegański po większej części przez pospolite ruszenie zwołany do bronienia oyczyzny, odziany jest, wyiowszy kilka półków regularnych, iak mu pozwolił dostatek ubożego kraiu, lecz na żywności i wygodach nikomu nie zbywa, gdyż niema w Norwegii miasta, gromady, obywatela cokolwiek możniejszego, któryby własnym i familii potrzebom nie uiół, dla dostarczenia wszelkich potrzeb obrońcom Królestwa. Przy tej obfitosci żołnierz nasz zdrów i wesół chętnie naraża się na wszelkie przypadki aby nie zawiodł ufności ziomeków i nadziei.

W twierdzach Norwegańskich znajduie się do 1100 żołnierzy, 45 officyerów Szwedzkich, w niewolę zabranych gdy byli w kraiu naszym; ci wszyscy ludzko traktowani żadnego niedostatku nie cierpią. Nie potwierdziła się pogłoska o wyznaczeniu X. Sudermanii wodzem najwyższym armii nieprzyjacielskiej przy granicach naszych; utrzymuje dotąd komendę G. Armfeldt, który powracając z niepomyślnej wyprawy Norwegańskiej odebrał znaczny posiłek; lecz w kilka dni później dało iemu rozkaz, ażeby część wojska swojego posyłał do Finlandyi, czego iednak podziśdzień wykonać nie mógł, bojąc się ażeby nieprzyjaciel nie wkroczył do wewnętrznych prowincyi. Spokojni w tych stronach Duńczykowie, nie mniej wolni są od wszelkiej troskliwości na morzu; Belt większy zupełnie wolny, żadnego tam okrętu Angielskiego dawno nie widać, przez co wolna jest komunikacya Selandyi z drugimi wyspami i lądem Europejskim; przez ciasną Sund czasem widzimy płynące floty kupieckie dość liczne, i powracające z morza Baltyckiego na północne, którym na straż przydane okręta wojenne nie są brzegom Duńskim uprzykrzone. Król Fryderyk 6 zawczora ciężko z konia szwankował.